

ABONAMENTUL:

Pe un an . . . 120 Lei
 la jumătate
 de an . . . 60 Lei
 Exemplarul . . . 3 Lei

ROMÂNUL

REDACȚIA
 și
 ADMINISTRAȚIA
 ARAD,
 Str. Horia No. 2
 (Clubul Partidului
 Național-Tărănesc)

Organ al Partidului Național Tărănesc Arad

Constituirea cetelor de voinici

Opoziția vicleană, când este vorba să face guvernul dlui Iuliu Maniu, face mla-ză zarvă pe chestia înființării cetelor de voinici. Partidele acestei opoziții, care, de câte ori au fost la putere, au gălăuit toate bertățile publice și au făcut fapte cari tingeau cea mai periculoasă situație de nașie, găsește acum momentul să se re-olte contra guvernului. De ce mă rog? om explica.

Partidul național-tărănesc, care este ea mai reală și mai puternică organiza-je politică din țara noastră, strânge la n loc, după cum e și firesc, pe toți ce-țenii conștiinți ai acestei țări.

Săptămânile trecute, organizația „Che-rea” a tineretului național-tărănesc, a luat hotărârea de a-și extinde activitatea i asupra tineretului dela sate, organizân-du-l în cete sub denumirea de „cete voi-icești”. De fapt, aceasta, nu este decât o simplă chestie de organizare politică a artidului. Dar opoziția cea plină de „or-ine” și „legalitate”, s'a înspăimântat. Ea a văzut în cetele voinicești altceva de-ât o pregătire pentru dictatura național-ărănică. Să demonstrez ridicolul ace-iei spaime, găsește că este inutil. Orice om a toate mințile, își poate foarte ușor da seama, că o dictatură nu se poate pro-rama cu niște oameni dezarmați și ne-nstruiți militărește. Ori nu putem ști de unde opoziția a tras concluzia unei e-ventuale dictaturi. Totul a fost însă nu-mai de a țipa în fața opiniei publice și a arăta guvernul dlui Maniu, care a în-tronat ordinea și legalitatea, ca pe un gu-vern reacționar și gata să svârle țara ntr'o aventură sângeroasă.

Ori, care este scopul acestor cete de voinici? După cum am spus mai sus, ele nu sunt altceva decât organizațiile la sate de tineretului național-tărănesc, ce își pune ca prim scop, lupta pentru apărarea țării, dreptății, legalității și pentru bi-nel neamului românesc.

Iată dar ce rău vor să facă țării ce-le de voinici. Să apere cinstea, drep-atea, legalitatea și să lupte pentru binele și înflorirea ei.

Păcat că aceste cete de voinici nu și-au pus în program să jefuiască avutul țării, să lupte pentru liberalizarea bogă-țiilor țării, să facă trafic de influență, să fure terenuri petrolifere, să dărâme sinagogile evrești și să bată lumea la drumul mare... Cu siguranță că atunci, atât liberalii cât și averescanii le-ar fi felicitat din tot sufletul, căci ar fi însem-nat o continuitate în „opera de guvernă-mânt”.

Dar să lăsăm reaua credință a opo-ziției la o parte. Arădanii sunt datori să urmeze exemplul celorlalte județe din Ardeal, și să-și strângă rândurile pentru formarea cetelor de voinici și în județul nostru. Aici, mai mult ca ori unde, este ab-solută nevoie de o organizație de felul ace-asta. Scopul urmărit e nobil și el este impus de noua eră de legalitate și cinste întronată de actualul guvern.

Așteptăm ca șefii de organizații din județ să înceapă cât mai grabnic orga-nizarea cetelor. Iar opoziția speriată, își va vedea mai târziu cât de ridicolă i-a fost teama.

Contribuția Aradului la Marea Unire.

Au fost zile mari în istoria patriei noastre. În ultimele veacuri evenimentele istorice se precipitau formând lanțul pre-țios de pietre scumpe ca să se sfârșească la epoca desăvârșirii ideii de unitate po-litică a tuturor românilor, de dincoace și de dincolo de Carpați. Din ce mai apropiat a fost acest moment inimile băteau mai puternic în văpaia dorinței de a ne ve-dea odată sub scutul mamei noastre, a Ro-mâniei. Unirea făurită de viteazul voe-vod Mihai a fost un semn al vremii că nu poate întârzia fireasca unire a unui po-por de același singe. Și se împlinise după un lung sacrificiu de vieți, în anul 1918.

Prosternați în fața acelor clipe trăite, năzuințele noastre iau drumul definit de Traian și Decebal. În momentele acestea de sărbătorire a celor zece ani de unire politică a neamului românesc, ne vor-besc suferințele și bucuriile nu numai din anii sortiți a ne aduce unirea ci din ve-curi întregi. Dela făurirea Daciei-Traiane până în zilele noastre, aceleași semne de sacrificiu și curaj ne-au prevestit ve-nirea vremii, în care năzuințele noastre să fie fapte împlinite. Blocurile de mar-moră a columei traiane memorizează în-că și azi victoriile repurtate de marele împărat român pe pământul nostru im-potriva dacilor. Roma de unde pornise primul val de singe înspre stâncile mun-ților noștri, la anul 107 trimite razela culturii sale și pe aceste plaiuri. După o stăpânire de 167 ani Dacia-Traiană e is-bită de popoarele barbare, ca pe urmă în veacul XIII. și XIV. să ia ființă politică principatele românești. Valahia și Mol-dova, iar noi, cei rămași dincoace de Car-pați să devenim din stăpâni un popor stăpânit de maghiari. O mie de ani au trecut și în acest timp Ardealul își pă-strase caracterul său românesc oricât au voit stăpânitorii noștri să ne abată de la drumul înspre care ne-a fost tintuită privirea. Oricât ne-au ademenit, am rămas aceiași și cu aceleași simțămături, aceeaș limbă, credință și nădejde, grație pă-s-torilor sufletești, a dascălilor și preoților noștri din diferite unghiuri ale țării.

Sărbătorim acum la Alba-Iulia ulti-mul epizod de încheiere al unui deceniu dela făurirea României-Mari. Și când ros-turile noastre vor lua în ziua de 20 Mai sborul cuvintelor înaripate, patetice și vor fi pronunțate cu ușurință gândului, Aradul cetatea vechilor noastre aspira-țiuni își va pune și el petricica de con-tribuție simbolizând eternitatea conștiin-ței vii și caracterul său de metropolă în-scrise adânc în cartea luptelor noastre de existență ca neam și popor. Aradului i-a sortit cartea vremii să ia locul ală-turi de Blajul conștiinței noastre, de Câm-pia Turdei, simbol al martirajului nostru, de Alba-Iulia orașul făgăduinții libertății noastre. Deschideți cartea prăfuită a vre-mii și răscoliiți paginile ei șterse, ele vă vor vorbi de un trecut plin de glorie și mândrie al acestui neam. Veți găsi în-trânsele nume de martiri cari au murit pe altarul înălțurii noastre. Mucenici har-nici, nu pentru că au murit pe câmpul de bătăie dar pentru că întreaga lor viață

au sacrificiat-o muncii și ideii naționale. Virtuțile omenești ce i-au călăuzit în ac-tivitatea lor omenească sunt un decor mândru al posterității și ne vor fi că-lăuză a faptelor noastre de viitor.

Aradul vechea cetate a luptelor pen-tru românism a fost și el un punct de plecare și de orientare în înfăptuirea nă-zuinelor noastre. D-aici plecat-au băr-bați cărora destinul le rezerva sarcinea nelimitată și grea a sacrificiului al cărui roade să le culeagă generațiile fericite de viitor.

Dacă am ajuns să trăim clipele de cari se bucură un întreg neam, se cu-vine ca, și chiar în trecere, să amintim de numele unor oameni, cari prin fap-tele lor se distingeau în a realiza unita-tea sufletească ca și prin aceasta să ne-tezească drumul către unirea politică a tuturor românilor. Lung șir de dascăli mdoești și preoți evlavioși aniversează și ei dincolo, unde predomină veșnicia și unde puterea omenească nu mai poate pătrunde, ziua mare a unirii. Se cuvine a ne aduce aminte de ei, pentru că, — și dacă nu lor li s'a dat a realiza unitatea teritorială a statului român, — ei au fost cari împreună cu alții au deschis lupta și au continuat-o din răspuțeri. Unitatea sufletească a românilor a fost ținta a-cestor bărbați, — muncitori cu stăruință, în scris și viu grai răspândind sămânța unității, fie de pe amvoanele lăcașuri-lor slinte fie de la catedra școlară. Sim-bolul învățămintelor lor a fost legământul sacru între școală și biserică, între preot și dascăl. Au înfruntat mizeriile vieții numai pentru a-și putea servi ne-amul cu multă cinste, s'au lepădat de ori-ce câștig și bogăție personală numai pen-tru a putea consacra întreaga vlagă su-fletească și fizică cultivării norodului de același singe. Bărbați ca Paul Iorgovici, Ctin Loga, Ion Mihuțiu Dtru Țichindeal au luptat pentru emanciparea spirituală a credincioșilor bisericii noastre și au pus în mișcare ideea independenței ei. Alții ca Moise Nicoară băteau drumurile Vienei, la împăratul, pentru a spune do-rințele românilor. Nume cinșite ca Alex. Gavra, Al. Popoviciu, Vicențiu Babeș, Ion Rusu, Teod. Ceonța, Iosif Goldiș etc. pregăteau drumul către unirea sărbăto-rită de noi.

Să mai amintim și de alții? — Nu este locul să evocăm pe toți cari ar merita să fie memorizați, pentru că numărul lor este infinit de mare și nici modestia vieții lor n'ar permite să fie deșteptați în mo-mente de paradă. Inchisorile Seghedinu-lui și altele întunecoase ar fi având scrise pe pereții lor mucegați numele a mul-tora dintre dascălii și preoții Aradului, cari au suferit martiraj pentru nestrăm-ltata lor credință că Unirea nu poate în-târzia. Nu e nevoie să amintim nici de bărbații timpurilor de acum cari cu multă trudă și răbdare, cu multă jertfă și-au consacrat viața pentru realizarea unirei politice cu patria mamă. E nevoie doar să-i amintim? Zilele de 1918 încă sunt vii. Aradul și cu acea ocaziune a dat băr-bați merituși. Acest oraș a fost și atunci

foarul nestins a ideii căreia îi urmară faptele împlinite.

Și când Alba-Iulia va strînge la pieptul ei mîi de români adunați să sărbătorească ziua unirii teritoriale și Aradul își va ține sărberea unirii sufletesti, pentru că de aci, nu numai acum, dar mai întotdeauna, au pornit sunetele de deșteptare o viață națională și unire, nu

numai spirituală dar teritorială cu patria mamă.

Acei ce pleacă la Alba-Iulia să pornească de acasă mîndrii și cu fruntea sus, pentru că sunt fii unui oraș și județ care în toate timpurile istoriei noastre a avut locul de frunte în conducerea destinelor românești și a cauzei a cărei înlăptuire merg să o sărbătorească.

BULETINUL AGRICOL

Camera de Agricultură a Județului Arad.

Agricultori!

Camera de Agricultură a Județului este organul oficios al breslei noastre. Vă rugăm deci a Vă adresa cu încredere către această instituție, în toate chestiunile ce stau în strînsă legătură cu agricultura.

Pentru că agricultorii să poată fi întotdeauna informați referitor la chestiunile agricole atât locale cât și în general, Vi se comunică că, Camera de Agricultură va publica în fiecare număr al acestui ziar, un mic buletin-agricol în care se vor cuprinde diferite informațiuni, sfaturi agricole etc.

Aviz.

Camera de Agricultură a Județului Arad, cu data de 1 Maiu a. c. și-a mutat biroul pe Strada Gheorghe Popa No. 4. Palatul Domeniilor etaj I. camerele 28—32 și stă la dispozițiunea publicului în fiecare zi dela ora 8—1.

Prețurile bucatelor pe piața din Arad, Joi cu data de 9 Maiu.

Grâu	Lei 765—770.—
Porumb	Lei 750—760.—
Ovăș	Lei 675—680.—
Orz	Lei 670—675.—

Vaccinarea vitelor contra boalelor de antrax (splină)

În comunele Galșa, Măsca și Agriș, fiind pășunile infectate de antrax s'au adunat agricultorii și s'au hotărât ca să vaccineze toate vitele contra acestui morbo periculos. Pentru că aceasta vaccinare să nu coste prea mult, au cerut sprijinul Camerei, rugându-o să acopere din fondurile ei întreg prețul de cumpărare a medicamentului.

Gererea comunelor a fost aprobată de Cameră, astfel că costul sero-vaccinului va fi suportat de noi, urmând ca agricultorii să supoarte numai taxa medicului veterinar pentru vaccinare care — având în vedere că numărul vitelor trece peste 300 buc. — este fixat la Lei 8 per cap de vită.

Deciziunea Ministerială No. 58.367-1925 referitor la vaccinațiuni sau sero-vaccinațiuni.

Pentru vaccinațiile făcute în țina sau mai multe ședințe, sau sero-vaccinări se va plăti:

a) Animale mari (Cabaline, bovine)	
până la 100 capete	16 Lei de cap
până la 200 capete	12 Lei de cap
până la 300 capete	10 Lei de cap
peste 300 capete	8 Lei de cap

b) Animale mici (Ovine, porcine)	
până la 100 capete	8 Lei de cap
până la 500 capete	6 Lei de cap
peste 500 capete	5 Lei de cap

c) Paseri de curte	
până la 100 capete	3 Lei de cap
peste 100 capete	2 Lei de cap

Când se fac vaccinațiuni sau sero-vaccinări deodată la mai mulți proprietari din aceeaș comună, stocul de animale se va socoti ca aparținând unui singur pro-

prietar, aplicându-se tariful cel mai avantajos.

Starea semănăturilor.

Grânele au iernat în general destul de bine în județul nostru astfel că în cazul unui timp favorabil, este speranța să avem o recoltă mai bună ca mijlocie.

Orzul de toamnă a suferit mult din cauza gerului, astfel că o parte considerabilă a fost arată.

Sămănăturile de primăvară, orz, ovăș și sfeclă furagere, nutrețuri etc. sunt terminate. Prin iarna lungă însă au suferit o întârziere foarte mare aceste însemnări și prin urmare vegetația întârzie.

Porumbul în cea mai mare parte este terminat cu însemnările și cele răsărite se prezintă foarte vesele și viguroase.

Viile, cari sunt la deal, în mare parte îngropate numai pe o latură au suferit în măsură destul de mare din cauza gerului. La văi și la șes nu s'a observat pagube atât de mari, abstrăgând de câteva ochiuri oarbe depe loza dela butuc.

Pomi fructiferi au iernat bine, astfel că, în caz de timp potrivit putem conta la o recoltă destul de bună.

Sfaturi referitor la complectarea sămănăturilor de porumb răsărite rar.

Camera la timpul său a atras atențiunea agricultorilor la capacitatea inferioară (rea) de germinarea sămăntelor de porumb. Întrucât unul sau altul dintre agricultori a neglijat sfatul ce i s'a dat de către Cameră, referitor la examinarea sămăntei înainte de semănat și, dacă sămăntura de porumb se arată rar răsărită, se recomandă următoarea procedură pentru complectarea golurilor.

Să se folosească întrucât este posibil pentru complectare, sămănta de porumb de soi timpuriu (Cinquantin sau Putty) dar, oricare ar fi soiul de porumb, ce se va folosi, trebuie să fie — cu 24 ore înainte de semănat — muiat în apă caldută. Prin aceasta — precum se zice — se înfoaie boaba de cucuruz, astfel că s'a ajutat mult la accelerare în ceiace privește răsăritul porumbului, cu cel puțin 4—7 zile mai curând.

Aviz.

Dat fiind cazul că ni se semnaleză tot mereu că, unii dintre reprezentanții fabricelor și firmelor diferite au obiceiul ca în anumite cazuri să se folosească de numele Camerei de Agricultură, prin prezenta aducem la cunoștința tuturor că Camera nu a dat și nici nu dă autorizație nimănui de a petrața în vre-o cauză oarecare în numele ei.

Astfel de plenipotențe se dau numai funcționarilor ei interni.

Întrucât totuși ar obveni cazul sus-amintit că, cineva se va prezenta în numele Camerei Vă rugăm a-i cere legitimația.

Societatea Anonimă Industrială Arad-Brad. (SIAB)

Convocare.

În urma cererii Statului Român, ca deținător a mai mult de a zecea parte din capitalul social domniile acționari sunt convocați la adunarea generală extraordinară, care se va ține în ziua de șapte Iunie 1929, ora 15 (3 p. m.) la Arad în localul Societății din Bul. Ferdinand 6.

Ordinea de zi va fi următoarea:

1. Propunerea de modificare a art. 18, 20, 27, 28 și 29 din Statute.

2. Eventual alegerea membrilor consiliului de administrație în conformitate cu articolele modificate.

Acțiunile depuse la sediul Societății sau la Băncile din Arad și Pesta spre verificare, vor fi socotite ca depuse și pentru adunarea generală extraordinară. Acțiunile nedepuse încă, pot fi depuse fie la Băncile respective fie la Sediul Societății cel puțin trei zile înainte de data adunării.

Acționarul își exercită dreptul de a discuta și a vota în Adunarea Generală personal sau printr'un alt acționar, ca mandatar al său. Mandantul trebuie să semneze cu mâna proprie mandatul sau împuternicirea ce dă.

Minerii deținători de acțiuni vor fi reprezentați prin tutorii sau procurătorii acestora, cei cari au un consiliu judiciar sau curatorii prin reprezentanții lor legali, comunele, cooperativele, sau instituțiunile publice prin reprezentanții lor delegați din caz în caz, firmele comerciale, societățile pe acțiuni și asociațiunile diferite, prin reprezentanții lor îndreptățiți să semneze valabil pentru firmă. Femeile măritate pot fi reprezentate prin soții lor. Mandatarul acestor categorii de funcționari, poate să nu fie personal acționar al Societății. În afară de mandatarii legali, nimeni nu poate fi mandatar decât pentru o persoană.

Mandatele sau împuternicirile de vot, trebuiesc depuse la sediul Societății, cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru adunarea generală.

În caz când la adunarea generală nu va fi reprezentat 1/2 din capitalul social, ședința se amână pentru a 14-a zi, când adunarea generală se va ține de drept în acelaș local la aceeași oră și cu aceeași ordine de zi, ori care ar fi capitalul reprezentat.

Com. de Administrație.

Băile ȘIMAY

Bae de înot și de soare

deschis pentru femei Marți toată ziua și Vineri d. a. pentru bărbați liber în fiecare zi înainte de amiază cu excepția zilelor de duminică și Marți

ȘTRANDUL deschis

Lunea și Joia între orele 5—8 m. p.

Diracția băilor

CINEMATOGRAFUL ELISABETA.

azi

Prada fiecăruia

Reprezentările încep la orele 5, 7 și 9

Sărbarea unirei la 10 Mai în Arad

Te-Deum. — Defilare. — Recepție. — Sărbarea „Astrei”

Sărbătoarea națională de 10 Mai, la Arad în anul acesta s'a sărbătorit cu un deosebit fast și în cadre ceremonioase. Cece era deosebit a fost seriozitatea sărbătoarei. Orașul era pavozat cu drapele, pe străzi o perfectă curățenie și ordin și în fața primăriei două mari tribune anunțau marea sărbătoare a românilor.

La ora 10 a. m. clopotele tuturor bisericilor au vestit începerea Te-Deumului, la care asistau reprezentanții autorităților locale, civile-militare.

La catedrala ort. română au fost de față toți șefii serviciilor de stat și particulare, președinții corporațiilor și o gardă de onoare militară cu drapel, în tinută de gală. Am remarcat prezența dlui prefect de județ dr. Iustin Marșieu, însoțit de dl subprefect Augustin Lazar și șeful de cabinet P. Puticică. Mai erau de față Dl General A. Iovanovici, comandant al Diviziei 1 Cav., dl Col. Manafu cu dnii ofițeri de stat major, Dl Col. Ilie Georgescu comandantul pieții, împreună cu comandantii unităților, Dl dr. Cornel Lutaș președintele comisiei interimare a orașului cu membrii ei, dl dr. Moga R. prefect de poliție, dl Gh. Hărgot primpreședinte de tribunal și dl Niculescu prim-procuror, dl Dârlea revizor școlar și ceilalți șefii ai autorităților locale. Au participat și toți domnii parlamentari cum și membrii partidelor din opoziție. Remarcăm prezența și Dlui V. Goldiș fost ministru.

După terminarea Te-Deumului a urmat trecerea în revistă a trupelor de către dl General A. Iovanovici și pe urmă s'a făcut defilarea în fața dl Prefect de Județ dr. Marșieu, dlui General Comandant al Diviziei și a unui public imens ce acoperise întregul bulevard.

Defilarea a durat aproape două ceasuri. Au defilat cu această ocaziune toate școlile secundare, societățile sportive, Corporațiunea industrișilor și tinerimea industrială cu muzica ei și la urmă armata. La defilare au cântat patru muzici.

Terminându-se defilarea târziu după orele 12 reprezentanții autorităților și societăților au plecat la recepțiune, care a avut loc în sala mare din palatul administrativ. Aci, în abateri de obiceiurile din anii trecuți, ne mai având loc gustări și serviciu de șampanie, recepțiunea a decurs cu cea mai mare solemnitate. Asistența a format un semicerc în ordinea fixată în program în cap luând loc clerul, armata și magistratura. Suma ce de obicei se cheltuiesc ca cumpărarea șampaniei, este de această dată, la propunerea dlui prefect Dr. Marșieu, destinată ajutorării copiilor săraci, orfanilor și căminurilor școlare.

Recepțiunea s'a terminat prin o cuvântare bineșimțită a dlui prefect de județ dl dr. Marșieu și prin Imnul Regal. „Unirea noastră cu patria noastră — a zis dl prefect Marșieu — nu este altceva decât reînvierea Dacici-Traiane și aceasta în mod firesc, a trebuit să urmeze, căci așa a fost și numai așa putea să fie”.

După masă a avut loc la palatul cultural o serbare aranjată de asociațiunea culturală „Astra” la care a luat parte un public foarte numeros. S'au executat cântări de corul vocal „Armonia” din localitate sub conducerea dlui prof. Ion Lipovan și dansuri naționale de școală normală de învățătoare. A vorbit cu această ocaziune cunoscutul conferențiar dl Fotino, care în cuvinte lapidare a arătat că contactul sufletesc între regiunile alipite și patria noastră a existat în tot timpul desfășurării evenimentelor istorice și marea unire din 1918 n'a făcut altceva decât a consfințit o unire teritorială politică cu principatele românești. „Au contribuit la această mare unire — a zis conferențiarul — vrednici preoți și

călugări prin scris și grai, atât acei de dincolo cât și cei de dincoace de Carpați. Meritul deci îl au și cei de dincoace cât și cei de dincolo pentru că făurirea României Mari a resărit din contactul pe

mpereu a avut-o națiunea prin mijlocitorii ei”. Cuvântarea conferențiarului a fost îndelung aplaudată.

Seara la orele 10 a avut loc retragere cu torțe. Ferestrele tuturor edificiilor au fost iluminate și populația până târziu noaptea a petrecut pe bulevard.

În tot cursul zilei timpul a fost favorabil.

— pu. —

Mersul trenurilor speciale la Alba-Iulia.

În ziua de 19 Mai a. c.

Dăm mai jos mersul trenurilor speciale ce pleacă la Alba-Iulia în ziua de 19 Mai a. c. cu toate lămuririle necesare călătorilor din județul Arad. Trenurile mai jos notate servesc numai pentru călătorii acestui județ.

1. Dela Brad pleacă trenul B.63 în noaptea de 18 pe 19 Mai a. c. la ora 12. Acest tren sosește la Sebiș la ora 6.30 dimineața. La Alba-Iulia sosește în ziua de 19 Mai la ora 20.52 (8.52 seara). Se întoarce dela Alba-Iulia în ziua de 20 Mai, din gara Vinț, sub Nr. D.68, la ora 22.45 (10.45 seara). Cu acest tren călătoresc numai locuitorii din jurul Bradului și Sebișului inclusive și acei din Ineu.

2. Locuitorii din Mocrea și jur pleacă din gara Mocrea în ziua de 19 Mai cu trenul personal regulat de înainte de masă (care la 9.45 a. m. este la Ineu. Cu acest tren vin până la gara Sântana.

3. Locuitorii din Chișineu și jur pleacă din gara lor cu trenul personal regulat de înainte de masă la 19 Mai. Cu acest tren vin până la Sântana.

4. La Sântana se va forma un tren, care va lua pe cei sosiți dinspre Chișineu și Mocrea. Acest tren, cu Nr. B.49 vine la Arad, de unde pleacă la ora 15 (3 p. m.). Sosește la Alba-Iulia la ora 23.36 (11.36 noaptea) în ziua de 19 Mai. Pleacă din Alba-Iulia Luni la ora 21.12 (seara la 9.12).

5. Călătorii din Aradul-vechi și jur se vor îmbarca în gara Aradul-nou în trenul Nr. B.45, care vine din Vălcani și sosește la Aradul-Nou la ora 10 a. m. Duminică. Acest tren pleacă din Arad la ora 11.19 a. m. Sosește la Alba-Iulia la ora 20 (8 seara). Se întoarce sub Nr. D.50 la ora 19.30 (7.30 seara) Luni.

6. Locuitorii din Valca Mureșului vor călători cu trenul Nr. B.67, care pleacă din gara Glogovaț Duminică la ora 15.26

(3.26 p. m.) Cu acest tren vor pleca și locuitorii din Micălața, îmbarcându-se la Glogovaț. Trenul sosește la Alba-Iulia la ora 24.05 (12.05 noaptea). Se întoarce sub Nr. D.72 la ora 0.40 (la miezul nopții) Luni.

7. Din Gara Arad, cu locuitorii din Arad, pleacă trenul Nr. B.53 Duminică la ora 22.06 (seara la 10.06) și sosește la Alba-Iulia la 6.31 dimineața, Luni. Se întoarce Luni la ora 21.22 (seara la 9.22) sub Nr. D.58.

Călători se vor întoarce numai cu trenurile cu cari au plecat, deci la orele indicate în mersul arătat. Comunele apropiate gării menționate nu vor putea călători decât cu trenurile destinate lor, iar cu acelea destinate altor regiuni. Fiecare tren și vagon își va avea șeful ei. Șeful de vagon are datoria să numere călătorii la îmbarcare și să prezinte în scris (fără a indica și numele lor) numărul călătorilor din vagonul său șefului de gară de plecare. Șeful gării va suprastampila această scrisoare și ea va servi ca dovadă până la gara de destinație, deci până la Alba-Iulia.

Vagonul încărcat în complet va primi un șef la gara, unde acel vagon se va complectă și tot aci se va face și numărarea călătorilor din vagon și prezentarea scrisoarei la șeful gării.

După informațiunea primită, la Alba-Iulia, județul Arad va fi plasat în comuna Vinț.

Atât la debarcarea cât și la îmbarcarea călătorilor șefii grupărilor pe comune vor îngriji să se mențină unitatea grupului și disciplina.

Este în interesul călătorilor să-și păstreze unitatea pe grup după comune, pentru ca și astfel să contribuie la marea și disciplina sărbătoarei.

Zece ani dela unirea cea mare

Țara întregă, întreg poporul românesc de pretutindeni își îmbracă haina de sărbătoare a sufletului, pentru a sărbători în ziua de 20 Maiu 1929, zece ani dela Unirea cea mare.

În ziua aceasta sfântă, sfântă pentru năzuințele, durerile și bucuriile sufletului nostru, se cuvine să ne întoarcem fugar privirile peste mileniul pe care vremea l-a măcinat în mersul ei, pentru a ne aduce pe noi urmașii acestei vremi, în bucuria și fericirea zilelor de azi.

Trecutul în depărat, ca și cel apropiat, e plin de figurile mari și croice ale voievozilor, ale martirilor trași pe roată, ale celor muceziți în temnițe, ale celor morți pentru strângerea laolaltă a sufletelor românești. Trecutul nostru este cel mai mare tablou din câte posedă poezia lumii, dar și cel mai înfiorător prin tragedia plină de sânge și durere care l-a zugrăvit.

Dar, cu cât această tragedie a fost mai sumbră, cu atât destinul neamului românesc s'a apropiat de tel. Cu cât ni se cerea de vitrega soartă lacrimi și sânge mult, tot mai mult, sufletele se oțelau tot mai tare și cu ele credința în Dumnezeu izbător.

Furtuna durerilor a trecut. Să încere

a zugrăvi o icoană a ei, nu pot. Tragica epopee a acestui neam este așa de mare, încât noi muritorii de rând, suntem atât de mici... Rămâne doar s'o purtăm în suflete generație de generație.

Dar, dacă azi, după zece ani dela Unirea cea mare, ne bucurăm de darul propriei cerești și de produsul jertfei tuturor martirilor noștri, nu trebuie să uităm că bucuria de azi ne inspiră și grija zilei de mâine.

România-Mare este una și nedesprătită pe vecii vecilor, ea este moștenirea milenului de jertfe și dureri, și ea atare, ea trebuie păstrată cu aceeași dârzenie cu care a fost înfăptuită. Marca bucurie a visului împlinit nu trebuie să ne zăpăcească. România-Mare, dorită de cei ce au murit pentru ea, trebuie consolidată, trebuie adusă pe drumul înfloririi economice, că este cea mai bogată țară din Europa.

Și afară de aceasta, pasărea vrajbei ce și-a făcut culcuși în unele suflete, trebuie gonită, pentru ca în locul ei să sălășluiească marea iubire de frate, care să armonizeze la un loc toate sufletele românești.

Aceasta este porunca conștiinței adevărate, care ni-se înfige în inimă și în creier, în ziua când sărbătorim zece ani dela Unirea cea mare.

„Românul”.

Acum zece ani.

Era în preajma sărbătoarei paștelor. Ziua de Joia mare. În oarele de după amiază ropote de puști și bubuituri de tunuri înspăimântă întreaga comună. Femeile și copii țipau ca de spaima morții. Bărbații, tăcuți, se priveau și'n ochi aveau ceva nedeslușit, îngrijorare și nădejde. Cine ar fi crezut ca aproape în inima puternicului stat al Habsburgilor să avem scene de război adevărat, iar nu așa cum ne obișnuisem să le avem, în fiecare vară, în formă de manevre. În comună erau armatele bolșevice ale lui Bela Kuhn, bine echipate, și în aparență, cu bună dispoziție de războie. Bag seamă nu purtau frică de „bandele neregulate” ale mătților. Dar printre Români se șvonișe că „bandele” sunt trupe de vânători din Armata Română, de aceea nădăjdiam cu inima nchetață că ceea ce avea să se desfășoare se va termina cu izbundă alor noștri.

Nu vezuserăm nici un ostaș Român. Din cauza aceasta imaginația noastră ni-l infățișa în fel și fel de chipuri. Îl vedeam înalt, spătos, puternic și crud, ca pe un adevărat războinic. Ni-l imaginam mărunț, îndesat, în opinci și cușmă, slab echipat, dar viteaz. Cetisem noi în timpul războiului, în gazete, despre luptele dela Oituz, Ghimeș etc. până și ceaș manii recunoșteau că armatele Române se opuneau îndărătnice puhoitului german și austriac.

Tăcăniturile de puști, ropotele de mitraliere și bubuiturile de tunuri deveneau din ce în ce mai amenințătoare și mai apropiate. În stradă nu era chip să ieși, pereții caselor, cu poziția, spre răsărit, se împetriștară cât ai clipi din ochi, pe deasupra capetelor suierau gloanțele, țiglele plesneau lovite de cartușe și hârburile alunecau pe acoperiș în jos cu un zgomot neobișnuit, sinistru. Pomii din grădini se despiceau, stoborii din gard crepau și produceau acel zgomot ce se aude în pădure când rupi crengi sau calci surcele.

Țimp de trei-patru ore împușcăturile și bubuiturile nu conteniră. Abia în seară, când amurgul se cobora mai lăsară din intensitate. Din îndepărtare, dela marginea satului se auzeau strigăte de „ură”. Puțin după aceasta se desprindea deslușit din văzduh românescul „trăiască”, pornit din piepturile țaranilor cari întâmpinau însuflețiți flăcării armatei Regelui Ferdinand, cari călcău cuceritori pământurile noastre. Veneau grăbiți, bătuți de praf, pe față le curgeau sudori și roaie. Haina lor cenușie se contopea cu cenușii serfi, apăreau și dispăreau ca niște fantome. Femeile le ieșeau în cale cu hrană și apă. Nu dădeau cuceritorilor pâine și sare, ci fraților le alinau foamea și setea.

Când am văzut primul dorobanț Român, însoțind pe tatăl meu, am ieșit la stradă spre aceeași căldă și însuflețite întâmpinare. Întrebam ofițerii fel și fel de lucruri, le răspundeam la întrebările lor, îi îndreptam: „pe aici se merge la comuna B., pe aici duce drumul la satul H.” „ce regiment sunteți?”, cine este comandantul?”, întrebări cari nu se terminau, dar se repetau. Eram atât de fericit, bucuria-mi era așa de mare încât vorbeam lucruri fără de-nțeleș, fără nici o legătură. Explicam pentru ce Românii au câștigat lupta, cum s'au luptat, par'că așa fost și eu alături de ei. Arătam cum se vor desfășura luptele viitoare și cum Românii vor cuceri întreaga monarhie. Eram fericit. Și uitasem de tatăl meu.

Când, obosit, mi-am mai calmat, măntorsei spre dânsul. Privirile noastre s'etălniră și'n ochii săi albaștrii văzui lacrimi, cari se prelingiau încet pe obrazul ars de soare și bătut de vânt. Tatăl meu plângea. Plângea lacrimi de bucurie, lacrimi de mulțumire către pronia cerească pentru că-l învrednicise să vadă visul strămoșesc împlinit. Așa zicea.

În lacrimile bunului meu tată, care azi nu mai serbează, am văzut oglindindu-se fericea unii întreg popor care și văzu, acum zece ani, răscumpărate toate suferințele secolelor trecute, care se văzu iarăși stăpân pe holdele sale, care putea să-și cânte doinele, al cărui suflet se desfăcu, ca printr'o vrajă, din cătușele împilării de secole și zburda vesel în jocuri și cântece de bucurie.

Așa a fost acum zece ani. Acum, când serbăm unirea, așa vrea să vadă lacrimile ce le-am văzut înainte cu zece ani. Dar mă'ntrub, e cu puțință după cei zece ani? Blestemat să fie acela care vrea să strice sărbătoarea! Întrebarea însă se impune pentru că, după alți zece, s'o uităm căci o decadă de noi speranțe începe.

II.

Memoriul-Manifest al voluntarilor din Dornița (Rusia)

În războiul mondial sufletul Românilor transilvăneni ajunși în prinsoare Rusească se îndrepta spre România mică. Inimile lor băteau cu nerăbdare dorind ca Patria mamă se declare cât mai repede războiu stăpânilor și asupritorilor seculari ai Românilor din Ardeal-Banat-Bucovina. Ceasul hotărâtor suna: România a intrat în războiul mondial alături de marele puteri. Visul prizonierilor transilvăneni se împlini. Cu miile își cereau înrolarea în armata română ceia ce a deșteptat în inimile comandantilor de la-găre o ură și persecuție față de prizonierii români. Persecuțiunile erau și mai strasnice din partea ungarilor și a nemților, cari găseau în totdeauna și sprințul Rușilor contra Românilor, cari se anunțau în Armata română. Cu toate și-canele, cu toate persecuțiile Transilvănenii n'au descurajat și-au continuat drumul pe care l-au apucat. După multe insistențe și mari eforturi a reușit ca ofițeri gradați și soldați transilvăneni-bănățeni-bucovineni să fie concentrați la Dornița de lângă Kiev pentru a se organiza și a pleca în Moldova, intrând de bunăvoie în Armata română. Primele transporturi au sosit în Dornița în toamna anului 1916. Aci în Dornița au trecut prin mari frământări sufletești plini de nădejde un viitor mai glorios și mai strălucit pentru neamul românesc.

Acolo în Dornița a văzut lumina zilei „Memoriul-Manifest” născut din înțeleptiunea voluntarilor Ardeleni-Bănățeni, cari au făcut cunoscut lumii întregi că acest memoriu este oglinda adevărată a sufletului românesc, rămas în vechile granițe ale Monarhiei austro-ungare. Acest memoriu este unul dintre ale mai însemnate documente politice. Prin el a vorbit Ardealul adevărat zecile de mii de soldați, cari au cerut să se jertfească pentru pământul românesc.

Cuvine-se deci ca azi, când sărbătorim aniversarea a celor 10 ani dela Unirea tuturor Românilor să reproducem acest document politic prețios pentru Români transilvăneni.

MEMORIUL.

Guvernului provizoriu al Rusiei, Sfatul deputaților, muncitorilor și soldaților din Petrograd, Tuturor statelor aliate și neutre prin reprezentanții lor în Rusia.

„Noi, corpul voluntarilor armatei române, ofițeri, subofițeri și soldați de nație română, de pe teritoriul monarhiei Austro-Ungare, foști prizonieri de război în Rusia, noi, cari cu jertfa vieții noastre suntem gata să intrăm în luptă pentru împlinirea idealului nostru: de a uni tot poporul, tot teritoriul românesc din monarhia Austro-Ungară în una și nedespărțită Românie liberă și independentă, trimitem prin delegații noștri salutul nostru cel mai călduros Rusiei democratice și tuturor acelor luptători, cari au lucrat și s'au jertfit pentru ea. Avem încredere în democrația creată de revoluția rusească și îi dorim cea mai deplină iz-

bândă în împlinirea programului ei, cu atât mai mult, că acel program democratic, atât politic cât și social-economic și cultural, e profesat de întreg poporul nostru de zeci și sute de ani. Nici nu se putea altfel, căci noi, cele 4 milioane de Români din Monarhia Austro-Ungară suntem un popor absolut democratic, fără aristocrație, fără capitaliști, fără proprietari mari, compus din țărani, muncitori, meseriași și intelectuali, ei înșiși în mare parte proletari.

Pentru acel program am adus luptă crâncenă, nu numai noi, ci și toate celelalte popoare subjugate ale monarhiei, la fel democratice cu noi: Cehii, Slovaci, Sârbii, Croații, Rutenii și Italianii. Am suferit prigoniri și martiriu, dar n'am putut ajunge la nici un rezultat. Căci ne-am lovit încontinuu de zidul sovinișmului brutal și intolerant maghiar și german.

Ori împlinirea programului nostru democrat însemna satisfacerea deplină a dreptelor noastre cereri-postulate inerente ori cărei democrații adevărate de viață liberă și independentă națională, atât pe teren politic cât și cultural și economic. Dar aceasta ar fi însemnat sfârșitul stăpânirii absolutiste și reducerea la adevărata lui valoare a elementului maghiar și german, care, deși în minoritate, voiește să ne fie în continuare sclăvia economică, culturală și națională, să ne răpească ce avem noi mai scump: limba, cultura și averea chiar, să ne împună cu sila limba și cultura lor, și să-și îmbogățească micul lor capital numeric și intelectual prin membre rupte din carnea și sângele neamurilor noastre, ca apoi ruinele națiunilor înghițite să-și zidească visul lor imperialist maghiar și german, pe toată întinderea Europei centrale și sud-estice.

Pentru aceste cauze în Austro-Ungaria chestiile naționale primează totdeauna pe cele sociale, de aceea, până nu se vor deslega conform drepturilor ginților chestiunile de naționalitate, în Austro-Ungaria pace nu va fi, nici bună stare. Până atunci vor fi marte și mincinoase orice reforme democratice. Până atunci în Austro-Ungaria vor fi cele mai multe privilegii, cele mai mari dări, cei mai mulți emigranți și cele mai mari mizerii.

Până atunci Austro-Ungaria va fi un cuib de viespi, care va amenința în continuu pacea și viața liniștită a Europei întregi. Acest lucru l'au înțeles și multe partide socialiste din Austro-Ungaria, cari alături de noi au cerut și cer deslegarea dreaptă a chestiunii naționalităților.

Astăzi, când noi Românii — ca și celelalte neamuri subjugate — ne-am convins definitiv, că nouă, ca Români, nu ne mai e posibilă existența în cadrele satului austro-ungar, noi cari în limbă în cultură, în structură socială și în întreaga ființă noastră etnică și politică formăm un trup unic și nedespărțit cu toate celelalte părți constitutive ale națiunii române, cerem cu voință neștrămutată încorporarea noastră la România liberă pentru a forma împreună cu ea un singur stat național românesc, pe care îl vom zidi pe bazele celei mai înaintate democrații. Pentru acest ideal ne punem în cam-

Citiți și răspândiți ziarul „Românul”

...nă tot ce avem, viața și averea noastră, meile și copiii noștri, viața și fericirea noastră. Și nu ne vom opri, până ce nu vom învinge, ori vom pieri.

A fost o vreme când ne-am fi mulțumit, siliți de împrejurări grele, și numai cu o „autonomie națională”, cu loată o autonomie are îndreptățire de a fi numai pentru minorități, pe când în Austro-Ungaria noi suntem majoritatea: națiile nemaghiare și negermane.

Dar ne-am convins că în cadrele statului Austro-Ungar, orice concesii, orice legi, fie cât de drepte, orice garanții s'ar da, ori cât de serioase s'ar părea, vor fi călcate în picioare, cari vor fi călcate în picioare zi. Căci ar trebui înainte de toate să schimbăm firea celor două neamuri stăpânitoare, pentru ca ele să renunțe la viciile lor de hegemonie absolută și de imperialism. Aceasta însă nu se va putea întâmpla până ce vor avea în mână puterea de stat cu tot aparatul ei: de armată, jandarmi, administrație și justiție, până ce vor avea la spatele lor militarismul și imperialismul german.

Nu este țară, unde să existe atâtea legi, atât naționale cât și sociale, cari să fie călcate cu atâta ușurință și cinism, ca aici. Legi frumoase s'au adus destule, cari au servit de paradă în fața democrațiilor străine, dar cari nici când nu au aplicat, ci totdeauna au fost eludate, în favorul națiunilor stăpânitoare și aristocrației lor de sânge și bani.

Cerem deci încorporarea noastră la România, în numele dreptului fiecărei națiuni capabile de viață și în stare de a-și hotărâ singură soarta, de a-și alege singură statul și forma prin care voiește să se guverneze. În numele simțimentelor noastre adânc democratice, apelăm pentru îndeplinirea acestui fundamental drept al democrației, mai ales la sprințul tinerei democrații rusești. Cu atât mai mult că aceasta tânără democrație, care dinții zile ale ei, prin cuvântul organizat atât al sfatului deputaților, soldaților și lucrătorilor, în apelul lor către democrația lumii întregi, cât și prin al guvernului provizoriu, în manifestul lui din 27 Martie, a recunoscut sărbătorește dreptul națiunilor, de a-și hotărâ singure soarta, pentru care îi exprimăm a noastră recunoștință.

Cu atât mai mult că, aceasta democrație prin aceleași organe ale ei a pus în practică acest principiu, prin declararea independenței statului polon și a țării tuturor Polonilor în un singur stat, în cadrul hotarelor etnografice ale acestora.

Suntem adânc convinși că, în același mod echitabil va fi deslegată și chestia românească, ca și a celorlalte națiuni subjugate din Austro-Ungaria. Căci aceasta monarhie Austro-Ungară, nu e altceva decât un conglomerat de țări răpitate prin metoda brutală, fără consimțământul națiilor lor, cari n'au nimic comun cu națiunile ce le subjugă, decât ura ce o simt față de ele, — ură, care va înceta numai odată cu căderea granițelor actuale.

Desmembrarea Austro-Ungariei ar însemna repararea, în numele democrației, unei mari nedreptăți istorice, ce s'a făcut cu popoarele, prin încătușarea lor de un yoc sângeros și de o împărăție fără milă. Iar nedesmembrarea ei ar însemna că democrația recunoaște atotputernicia metodei brutale, și că sancționează un drept absolutist și feudal. Și dacă pentru Polonia înviată s'a admis desmembrarea Austro-Ungariei și Germaniei, tot atât de logic e imperativul acestei desmembrări, în fața democrației când e vorba de atâtea popoare naționale conștiente și curioase de viață independentă. Suntem adânc convinși că, în acest sens a înțeles și democrația rusească ideea de „autodeterminare” din chemarea ei, solidară

și în aceste privințe cu democrația cea mai înaintată a Franței, Angliei și Italiei precum și cu a Americii, exprimată prin glasul autorizat al generosului ei președinte Wilson.

Soarta noastră viitoare nu o poate hotărâ în granițele actuale un plebiscit. Teoreticeste acesta ar fi îndreptățit, numai dacă nu ne-ar mărgini să hotărâm chestiuni ce ni se impune, ci ne-ar da deplină libertate să ne alegem noi înșine acele idei și teze pe cari vom să le hotărâm. În practică se poate oare închipui un plebiscit între națiunile subjugate până ce vor exista cadrele existente ale monarhiei, până ce națiunile dominante vor putea dispune de tot aparatul puterii de stat? Dar aceasta ar însemna teroare, nu plebiscit, aceasta ar însemna renunțarea la orice aspirațiuni, ori moartea. Se poate închipui oare în astfel de împrejurări, astfel de garanții, cari să nu fie călcate și eludate?

Avem dovezi foarte recente chiar, despre felul cum se înțelege acolo exprimarea liberei convingeri. Numai în anul acesta au fost executate peste 400 frunțași ai neamului nostru, iar câteva mii au fost aruncați în temniță, averile lor confiscate. Și aceasta numai pentru bănueli și pentru că nu au voit să iscălească declarații de loialitate față de Habsburgi. Spre rușinea lui, statul unguresc a întrebuințat de agent pentru acest scop pe trădătorul, de mult excomunicat de tot neamul românesc, pe metropolitul impus de ei și nu voit de noi, Vasile Mangra. Prin amenințări și teroare a stors și aderarea unei părți a clerului nostru, mai ales înalt, care însuși, încă în 1913, declarase în casa magnaților din Budapesta, că nu el reprezintă voința poporului român și partidul național.

Și au găsit și unii, pe cari eram deprinși, să-i vedem în fruntea luptelor noastre pentru națiune și libertate, și cari puși între alternativa: lășitate sau moarte, durere, au ales-o pe cea dintâi, renegându-și prin aceasta tot trecutul lor, desmintându-și toată viața lor politică de mai înainte.

Protestăm energic și în fața lumii întregi, ca acele declarații să fie considerate părerea și voința neamului românesc din Austro-Ungaria.

Acea părere nu o exprimă lașii, ci o exprimă — aceasta vorbește mai lămurit și înlocuiește orice plebiscit — vădit istoria întregii noastre vieți politice, începând cu ivirea Ungurilor în Europa, o exprimă răscoalele nenumărate ale țărănilor noștri în contra asupritorilor lor de pământ, lege și limbă, o exprimă revoluția noastră din 1848 cu mările ei de martiri și eroi. O exprimă programele politice-sociale ce le-am profesat în viață prin fapte, în scris și cu vorba, în parlament și în străinătate. O exprimă acei condamnați politici, cari au umplut închisorile justiției ungurești. (Siberia noastră.) Numai în Ungaria în deceniul până la 1908 au fost condamnați, după o statistică necompletă 483 de inși, la 123 de ani, plus amendele de 150 mii coroane.

O exprimă acea mulțime fără nume a țărănilor cari suferă și tac, acele mii de fericiți cari au putut rupe cordoanele din Carpați și s'au refugiat în România, unde au intrat în armată și au luptat și au murit, împăcați cel puțin, că nu mor pentru un popor ce i-a desprețuit și urât numai, ci pentru un ideal.

O exprimă acele sute de spânzurați și împușcați, acele mii de noi condamnați, cari nu și-au trădat idealul de frica baionetei.

În sfârșit o exprimăm noi, foștii prizonieri de război, cari îndată ce ni s'a dat putință, am venit de bună voie la luptă și la moarte. Noi, ofițerii, aproape în totalitate aici, precum și zecile de

mii de soldați, acasă țărani și lucrători, fără multă carte, dar conștii de datoria lor națională, noi, cari ne oferim brațul și sângele nostru tânăr și generos pentru intruparea idealului nostru. Sângele nostru nu se va vărsa în zadar. Credem ferm, că între viitoare state fericite naționale și democratice va fi și România tuturor Românilor.

Datoria fiecărei democrații adevărate va fi să ne ajute și pe noi, și ca pe toate popoarele subjugate în interesul chiar al democrației.

Darnița în 13/26 Aprilie 1917.

1. Memoriul tradus în limba franceză și rusă a fost trimis:

1. Guvernului provizoriu rusec.
2. Comitetelor muncitorilor și soldaților din Petrograd, Moscova, Kiev, etc.
3. Partidelor politice și oamenilor politici mai însemnați din Rusia.
4. Ziarelor și revistelor rusești.
5. Organizațiilor naționale Cehe, Sârbe, Polone și Rutenie din Rusia.
6. Reprezentanților țărilor aliate și neutre din Rusia.
7. Biurourilor de presă și ziarelor Franceze, Engleze, Italiene.
8. Guvernului și ziarelor românești.

— SERBAREA ZILEI EROILOR la 9 Mai a. c. a decurs în cadre pioase. Au luat parte autoritățile civile și militare în frunte cu Dl Prefect de județ Dr. Iustin Mersieu și Dl General A. Iovanovici comandantul Diviziei 1 Cavalerie. La toate bisericile s'a oficiat un Te-Deum și procesiuni ea mers la cimitirele eroilor. În cetate a avut loc defilare a școlilor și a armatei în fața mormântului eroului necunoscut.

No. 41—1929 Dg. T.

Cariera din Sebiș.

Societatea Anonimă Arad—Brad (Siab) face cunoscut personalului tehnic al serviciilor de Stat, județene și comunale, următoarele date oficiale încercărilor făcute de Municipiului București prin Școala Politehnică din Capitală.

Greutate specifică 2776 kgr/m³

Una sulă părți piatră absoarbe până la saturație 0'173 părți apă.

Prin frecare a două cuburi de 5 cm. latură în mașina „DORRY” după 1000 rotațiuni un cub a pierdut în mijlocie 14 gr. sau o grosime de 2 mm., rezistența la sfărâmare în stare uscată 2965 kgr/cm², imbibate cu apă 2611 kgr/cm², supuse înghețului și desghețului 2616 kgr/cm² piatră nu e gelivă.

Rugăm comparație cu condițiile caietelor de sarcini.

Ori ce informațiuni la

Direcțiunea Generală Siab

Arad, Bulev. Regele Ferdinand 4.

Concurs.

Casinoul Român din Chișineu Cris pentru ocuparea locului de ospătar, publică concurs pe anul începând din 1 Iulie 1929—30 Iunie 1930.

Recurenții vor înainta cererile închise până la 30 Iunie 1929 secretarului casinoului Dr. Cornel Buștea.

Ospătarul beneficiază: locuință în natură; venitul din cărți, procurarea cărora îl obliga pe ospătar, domino, sak, biliard, de buna stare are să se îngrijească, brutură și mâncări. Este obligat: a da încălzitul și luminatul (casinoul are instalație de carbid) a oferi o sumă anuală ca recompensare pentru veniturile cedate, suma căreia nu poate fi micșorată sub 8000 (opt mii) lei primă până acum, să aibă înzestrarea necesară unui ospătar și spre asigurarea obligamentelor va depune 20.000 (Douăzeci mii) lei cauțiunea la o bancă designată de casinou

Condițiile de contract ce mai sunt se pot ști dela secretarul casinoului.

Chișineu Cris, la 11 Mai 1929

Președinte: ss. Dr. Cornel Ardelean.

Secretar: ss. Dr. Cornel Buștea

...mai frumos se curăță și se vopsește haine de iarnă și de vară în (Str. Stroiescu No. 13.) la

HOSZPODAR

Nr. 692—1929.

PUBLICAȚIUNE.

Să publică că în ziua de 7 Iunie 1929 se vor ține următoarele licitațiuni publice. Intrucât una din aceste licitațiuni sau nici una nu va avea rezultat, licitațiunile se vor ține în biroul primăriei Socodor la data de 28 Iunie 1929, tot la oarele indicate mai jos.

I.

La oarele 9 pentru licitarea trăsurei vechi a comunei.

II.

La oarele 10 pentru cumpărarea unei trăsuri pe arcuri sistem „Charaban” acoperită.

III.

La oarele 11 pentru renovarea zidurilor comunale, renovarea și construirea de trotuare și în jurul fântânelor și confecționarea unui jghiab la fântâna arteziană.

Caietele de sarcini referitoare la aceste licitațiuni se pot vedea zilnic în biroul notarului communal.

Licitatiunile se vor ține în conformitate cu L. C. P.

Deodată cu ofertele se va înainta și o cauciune de 5% din suma oferită, care apoi se va completa la 10%. Cauțiunile se va depune la Adm. fin. și recepisa se va anexa la oferte.

Socodor, la 22 Aprilie 1929.

Primăria.

Judecătoria Arad. Secția Cf.
Nrul 1376—1929 cf.**PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE
și condițiile de licitație.**

În cauza de executare pornită de următorul Horvath I. Gheza contra următorului, la cererea următorului Judecătoria ordona licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX. din 1881. asupra imobilului a comunei Arad (din circumscripția Judecătoriei Arad) Nrul protocolului cf. 5253 din Arad sub A plus 1 serie și 3812b topografic care este casa în Arad Gai Str. Bisericei No. 137—34 cu ocol și grădină pe lângă fixarea prețului exclamațiunei de 23100 lei, fără atingerea dreptului de servituta viagera întabulată sub C. 13 în favoarea văduvei lui Aron Szecsanszky, pentru încasarea creanței de 100.000 lei capital, interese de 12% dela 1 Februarie 1928, spese de proces și de executare de 5135 lei fixată până acum, spese de 2200 lei fixate acum pentru cererea de licitațiuni, precum și pentru încasarea creanței de 10000 și 50.000 lei capital și accesorii a Casei de Păstrare Civile din Arad.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de 17 Iunie 1929, ora 3 p. m. în loc oficial al cărților funduare de pe lângă Judecătoria Mixtă Arad, palatul Justiției parter, ușa No. 44.

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

Imobilele supus la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de jumătatea din prețul de strigare. (art. 26. XLI. 1908.)

(Cei cari voiesc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauciune, socotite pe cursul fixat în art. 42. LX. 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă și să se semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX. din 1881, art. 21. XLI. 1908.)

Dacă nimeni nu ofera mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit.

Data în Arad la 6 Martie 1927.

judecător:

Semnatura indiscifrabilă m. p.

Nr. 7—1929 urb.

PUBLICAȚIUNEA

Asociațiunea de pășune din Socodor publică, că în ziua de 20 Iunie 1929 oarele 11 se va ține licitațiune publică pentru licitarea alor 2 armăsari selecționați din comună Socodor, dar apți încă de prăsilă.

Intrucât licitațiunea aceasta ar rămânea fără rezultat, se va ține o nouă licitațiune la data de 10 Iulie oarele 11.

Licitatiunea se va ține conform L. C. P. și deodată cu ofertele se va înainta și recepisa Adm. Fin. Arad pentru depunerea alor 10 proc. ca cauciune.

Caietul de sarcini se poate vedea zilnic în biroul asociațiunea la primăria comunei.

Socodor, la 12 Maiu 1929.

Prezidiul.

**Faceți abonamente
la ziarul „Românul”**

Primăria Comunei Șicula.

No. 383—929.

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

Se publică licitație prin oferte închise pe ziua de 12 Iunie 1929 la primăria Șicula pentru furnizarea alor 320 bucăți fiere curbe, 320 bucăți izolatoare, 16.000 metri sârmă pentru telefon, 800 metri sârmă pentru legat, 16 bucăți pentru propte, 120 metri sârmă izolată dublă, 40 buc. butoni de porțelan, 40 buc. cuie la butoni, 1 aparat de masă, 4 elemente pentru baterie, 1 acumbator cu 4 brațe, 2 izolatoare de introducere, 2 cutii pentru baterii, 2 parafulgere pentru mare tenziune, 1 conductor de pământ, 200 metri sârmă izolată în ocolit, 160 kgr. sârmă de fier pentru ducere necesare pentru construirea telefonului pe distanța de 8 klm. Șicula—Ineu.

Intrucât licitațiunea nu va ajunge rezultat, se fixează un nou termen pe ziua de 27 Iunie, iar după aceasta dată prin bună învoială.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu L. C. P.

Șicula, la 8 Maiu 1929.

Primăria.

Primăria Tipar.

No. 421—1929.

PUBLICAȚIUNEA

Primăria Tipar publică licitație pe ziua de 22 Iunie 1929 pentru darea în întreprindere a lucrărilor de reparație ce sunt a-se executa pe edificiile Primăriei conform devizului aprobat din partea serviciului tehnic județean în suma de 41690 Lei, precum și pentru edificarea unei case mortuare conform devizului aprobat din partea serviciului tehnic județean în sumă de 65000 Lei.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu art. 72—83 din legea Contabilității publice cu oferte închise și sigilate, doritori având a anexa la ofert și o garanție de 5% al prețului oferit.

(Caietele de sarcini se pot vedea zilnic la Primărie în orele oficioase.

Tipar, la 8 Mai 1929.

Primăria.

**Mutat
spalatorie cu aburi**

In Str. Consistorului (fost Batthyány-u) 35

în casa proprie aflătoare în curte
In funcție deplină aranjament.
modern. Primesc, cămăși de
bărbați, gulere și manjete.

Terezia Buttinger

ARAD, Str. Consistorului (Batthyány) 35

A P O L L O
Dela 11
Tinerețe triumfătoare
Cu Mary Philbin.

Rep. incepe la oarele 5, 7 și 9

CINEMA URANIA

Dela 19

Harry Piel

Unu contra șapte

Rep. incepe la oarele 5, 7 și 9

Notariatul Cercual Bârsa.

No. 351—929.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință publică, în ziua de 17 Iunie 1929, ora 10, se va ține la acest notariat licitație pentru confecționarea a două uniforme, haine, pentru guardul cerc. unul de iarnă și unul de vară:

- 2 vestoane, 1 vestă,
- 2 perechi pantaloni,
- 1 pereche cisme și
- 1 perechi bocanci.

Licitatiunea se va ține în conf. cu legea cont. publice art. 72 și următorii Bârsa, la 7 Maiu 1929.

Notariatul.

No. 1151—929.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință generală, în ziua de 25 Iunie 1929 la ora 10 se va ține licitație publică în localul primăriei comunei Semlac pentru darea în întreprindere a lucrărilor de reparație necesare la edificiile proprietatea comunei în prezent ocupate de postul de darmi, în baza devizului întocmit de viciul Technic Județean al județului Arad. Spesele de reparațiuni sunt 94626.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu legea contabilității publice art. 72 și cu oferte închise sigilate pe care curenții le vor înainta primăriei Semlac.

Amatorii odată cu oferta însășă și rat (implic) vor prezenta recepisa de garanție provizorie depusă la Administrația Financiară din Arad. Ca garanție va depune 4% a sumei oferite însășă mai în numerar sau efecte de stat.

Amatorii vor dovedi cu acte justificative că îndeplinesc condițiunile gale pentru a lua parte la întreprindere lucrări publice.

Devizele, condițiunile relativ la aceste lucrări se pot vedea în oarele oficiale la primărie Semlac.

Primăria Semlac.

Notariatul Cercual Bârsa.

No. 230—929.

PUBLICAȚIUNEA

Se aduce la cunoștință publică, în ziua de 17 Iunie, ora 9 a. m. se va ține licitație pentru procurarea următoarelor materiale, necesare construirii telefonului dela acest notariat la Oficiul Poștal Șebiş și anume:

- 60 metri sârmă izolată dublă.
- 1 telefon masă.
- 1 telefon de perete.
- 1 schimbător cu 4 lamele.
- 1 sonerie polarizată.
- 40 butoni porțelan cu cue.
- 1 conductor de pământ.
- 170 kg. sârmă bronz 1.5 mm.
- 220 fiere curbe mijlocii.
- 220 izolatori mijlocii.
- 4 elemente Leclanché complete.
- 1 parafulger 2 fire.
- 2 tuburi vacuum.
- 2 bobini ternice.
- 2 tuburi fusibile 5 amp.

Licitatiunea se va ține la notariat în conf. cu dispozițiunile art. 72 și următoarele din legea contabilității publice.

Bârsa, la 7 Maiu 1929.

Notariatul